

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 16-09-17201 שרעבי נ' אר. אס. אס. אר שיווק יינות ומזון בע"מ

לפני כבוד השופטת ליעד שגב

התובעים: מתן שרעבי

נגד

הנתבעים: אר. אס. אס. אר שיווק יינות ומזון בע"מ

פסק דין

לפני תביעה מכוח סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב - 1982 (להלן: "חוק הבזק") על סך 8,000 ₪.

בתביעתו טוען התובע כי על הנתבעת לפצותו בגין ארבעה מסרוני פרסומת שנשלחו לטלפון הנייד שלו, שלא בהסכמתו, בתאריכים המפורטים בכתב התביעה.

בדיון הציג התובע את המסרונים שקיבל על גבי מסך הטלפון הנייד.

התובע טוען כי אינו זוכר אם לחץ על אפשרות 'הסר' שבמסרונים שקיבל, אך לאחר המסרון הרביעי, פנה לעו"ד כדי שייסייע בידיו "עם הפסקת ההודעות", כדבריו.

התובע הצהיר כי מעולם לא נמנה על חוג לקוחותיה של הנתבעת, לא כשולח ולא כמקבל, וגם רעייתו מעולם לא עשתה שימוש בשירותי הנתבעת.

לטענת הנתבעת, היא פונה במסרונים רק לחוג לקוחותיה, שולחים או מקבלים, שכן עלות שליחת ההודעות גבוהה. בהתאם, ברגע שפנה אליה התובע (באמצעות ב"כ) הסירה אותו מרשימת מכותביה.

דיון והכרעה

אין חולק כי הנתבעת שלחה מסרונים וכי התובע קיבל מסרונים מן הנתבעת. לפיכך, עולה רק שאלת הפיצוי המגיע בגין מסרונים אלה.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 16-09-17201 שרעבי נ' אר. אס. אס. אר שיווק יינות ומזון בע"מ

בענייננו, נשלחו לתובע ארבעה מסרונים. עם זאת, ביום 26.5.16, נראה כי המסרון הראשון נקטע במהלך העברתו ובהמשך נשלח מסרון תיקון ובו פרטי ההתקשרות של הנתבעת ואפשרות הסרה.

לפיכך, אני קובעת כי הנתבעת שלחה שלושה מסרונים ולא ארבעה כנטען.

התובע טוען כי "ברור לכל כי הודעות אלו היוו מטרד" אך אינו מסביר מדוע הנחה זו ברורה לכל ואינו מביא ולו בדל ראיה להוכיחה.

על כן, אני קובעת כי התובע זכאי אך לפיצוי הסטטוטורי המפורט בחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב – 1982, (להלן: "החוק"), מכוחו הוגשה התביעה.

על פי סעיף 30א (י) (1) לחוק, רשאי בית המשפט לפסוק פיצויים שאינם תלויים בנזק בסכום שלא יעלה על 1,000 ₪ בגין כל דבר פרסומת שקיבל הנמען.

על פי החוק, בעת פסיקת הפיצוי, יש להביא בחשבון את השיקולים הבאים:

- (א) אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו;
- (ב) עידוד הנמען למימוש זכויותיו;
- (ג) היקף ההפרה

בענייננו, לא התרשמתי כי מדובר בהפרה רבתי של החוק. נאמנה עלי גרסת מנהל הנתבעת ולפיה ככלל נשלחים מסרונים מטעמה רק לאלה הנמנים על חוג לקוחותיה ורק בחגים או אירועים מיוחדים, כפי שטען בדיון שהתקיים.

זאת ועוד, בניגוד לטענות המפורטות בכתב התביעה, בכל אחד מן המסרונים שנשלחו, מופיעים פרטי ההתקשרות עם הנתבעת בטלפון ובחלקן מופיעה גם כתובת אתר האינטרנט של הנתבעת.

אינני סבורה כי יש להטיל חובה על אדם ללחוץ על קישור 'הסר' במיוחד כשהוא אינו מכיר את השולח ולפיכך, טענה זו של הנתבעת אינה מתקבלת.

עם זאת, מקום בו מפרסמת הנתבעת מספר טלפון להזמנות וכן כתובת אתר אינטרנט, נראה כי התובע יכול היה לעשות שימוש באפשרויות תקשורת אלה ולדאוג להסרתו מרשימת התפוצה.

מטעמים השמורים עמו, בחר התובע לפנות לעו"ד שיטפל בעניין ובכך ייקר את הטיפול והאריך את משכו. בגין כך, אין לו להלין אלא על עצמו.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 17201-09-16 שרעבי נ' אר. אס. אס. אר שיווק יינות ומזון בע"מ

מעדותו של מנהל הנתבעת בבית המשפט, לא התרשמתי כי הנתבעת נמנית על הגופים אותם יש להרתיע מלשלוח מסרונים פרסומיים ונראה כי הנמען (התובע) מכיר את זכויותיו ואינו זקוק לעידוד על מנת לממשן.

סוף דבר

כשלעצמי, הייתי קובעת כי הנתבעת תשלם לתובע סך של 100 ₪ בגין כל אחד מן המסרונים ששלחה אליו, ובסה"כ, 300 ₪. אלא, שהנתבעת עצמה ביקשה את בית המשפט לפסוק פיצוי בגובה 500 ₪.

אשר על כן אני קובעת כי על הנתבעת לשלם לתובע סך של 500 ₪.

בנסיבות העניין, ומן הטעמים המפורטים לעיל, לא מצאתי לעשות צו להוצאות.

הסכום הנ"ל ישולם לתובע בתוך 30 יום מיום קבלת פסק הדין, שאם לא כן יישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום מתן פסק הדין ועד התשלום בפועל.

ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 15 ימים ממועד קבלת פסק הדין.

המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים בדואר רשום עם אישור מסירה.

ניתן היום, י"א שבט תשע"ז, 07 פברואר 2017, בהעדר הצדדים.

ליעד שגב, שופטת